

Tittel på prosjektet:

Den første Undervisningsbygg-saken

Kompisoppdrag. En prosjektleder i Undervisningsbygg har delt ut oppussingsjobber på Oslo-skolene for 90 millioner kroner til en kamerat og samarbeidspartner i forretningslivet. Jobbene er delt ut dels ved å manipulere anbudsreglene, dels ved å droppe tilbud og dels ved å slippe kameraten inn på småjobber som vokser til store oppdrag.

Etterforskning og granskning: Prosjektlederen, innehaveren av entreprenørfirmaet Håndverksekspressen og en privat byggeleder er siktet for korrupsjon og er fortsatt under politietterforskning som følge av Aftenpostens opprulling. Tre granskingsrapporter dokumenterer omfattende regelbrudd og triksing fra prosjektlederens side, og peker på svake kontrollrutiner i Undervisningsbygg som årsaken til at han ikke ble oppdaget.

Hoderulling: Denne saken var, sammen med Frank Murud-saken, årsaken til administrerende direktør Erik Krogseth i Undervisningsbygg og senere Undervisningsbyggs styreleder Signe Horn og byråd for byutvikling Grete Horntvedt måtte gå av høsten 2006. Prosjektlederen er avskjediget fra sin stilling.

Publisert i Aftenposten f.o.m. 26. mars 2006, videre utover våren og høsten 2006. Saken er under politietterforskning og dermed ennå ikke avsluttet.

Metoderapport til SKUP 2006

Journalister bak prosjektet:

Siri Gedde-Dahl
siri.gedde-dahl@aftenposten.no
Tlf. 975 25 118

Gunnar Kagge
gunnar.kagge@aftenposten.no
Tlf.91793962

Redaksjon/adresse:
Aftenposten
Økonomiredaksjonen
Postboks 1
0052 Oslo

Tlf. sentralbord 22 86 30 00
Fax. 22 33 07 94

1. Innledning.

Tipset: I månedsskiftet februar/mars 2006 får vi et tips om en norsk entreprenørbedrift, eid av en polakk og med stort sett polske bygningsarbeidere ansatt, som angivelig skal behandle sine arbeidstagere dårlig. Påstandene går blant annet på manglende utbetaling av feriepenger, manglende overtidsgodtgjørelse og lønn under tariff, i strid med Lov om allmenngjøring av tariffavtaler.

Tipset kommer fra en person langt utenfor bedriften, som kjenner til forholdene via bekjente og som synes det er for ille at polske bygningsarbeidere ikke blir behandlet skikkelig i Norge. Tipseren er en person vi kjenner fra før, en vi vurderer har høy troverdighet, men som er anonym som tipser.

Vi synes saken høres interessant ut og bestemmer oss for å undersøke nærmere.

2. Problemstilling

I utgangspunktet var dette en sak om dårlige arbeidsforhold for polakker i Norge, og etter tipset å dømme hørtes det ut som denne bedriften kunne være et godt eksempel på det. Derfor bestemte vi oss for å gå videre.

Etter å ha etablert kontakt med flere personer som kunne fortelle oss mer om firmaet, fikk vi imidlertid en problemstilling til, som interesserte oss vel så mye: Nemlig hvordan innehaveren av entreprenørfirmaet skaffet seg oppdrag. Vi fikk vite at firmaet Håndverksekspressen stort sett bare jobbet for det kommunale foretaket Undervisningsbygg KF, som har ansvaret for å bygge, rehabilitere og pusse opp alle de 175 kommunale skolene i Oslo. Og vi møtte følgende påstand fra to uavhengige kilder om innehaveren av Håndverksekspressen: *"Han har en mann i kommunen"*.

Vi hadde nå to problemstillinger:

- 1. Mulig dårlige/lovstridige lønns- og arbeidsvilkår for polakker i dette firmaet.**
- 2. Mulig samrøre mellom en innkjøper i kommunen og et entreprenørfirma på utsiden.**

Etter som vi fortsatte vår research, seilte den nye problemstillingen opp som større og viktigere – og riktigere – i denne saken: **Nemlig et tett samrøre mellom en offentlig innkjøper og et privat firma.**

3. Videre arbeid.

3.1. Nye kilder

Enten vi la den ene eller den andre problemstillingen til grunn, var det viktig for oss å knytte tettere kildekontakt opp mot firmaet, og helst uten at varselklokkene ringte i ledelsen.

Problemet var å få polske arbeidstagerer i tale, fordi de er redde for sin arbeidsgiver og redde for å miste jobben. Vi var også oppmerksom på at vi kunne gi dem problemer ved å ta kontakt. Vi var derfor svært forsiktig i vår kildekontakt, men greide å etablere kilder i så vidt nærhet til miljøet omkring firmaet at vi fikk en del interessante opplysninger i kildemøter. Av hensyn til kildevernet er det ikke mulig for oss å gå nærmere inn på dette.

Vi hadde ingen åpne kilder i denne sammenheng. Ingen var villige til å stå frem. Ingen kunne skaffe oss dokumenter, som for eksempel arbeidskontrakter. Det siste hadde sammenheng med at firmaet, viste det seg, oppbevarte alle kontrakter. Arbeidstakerne fikk ingen kopi, og de visste ikke hva som sto der - ingen snakket norsk.

3.2. Lønns- og arbeidsvilkår.

Vi tok tidlig kontakt med Arbeidstilsynet for å sjekke om de hadde saker på dette firmaet. Det viste seg at Arbeidstilsynet hadde inspisert en byggeplass der Håndverksekspressen jobbet. Tilsynet skulle sjekke om firmaet fulgte Lov om allmenngjøring av tariffavtaler, og firmaet kunne legge frem papirer som tydet på at de på dette tidspunktet betalte tarifflønn.

Vi sporet etter hvert opp en sak der en tidligere arbeidstager hadde engasjert advokat i en strid med innehaveren av Håndverksekspressen om utbetaling av feriepenger. Vi tok videre kontakt med polsk-norske Aleksandra F. Eriksen som vi visste hadde mye kontakt med polakker i Norge via sitt firma Polish Connection. Hun hjelper bl.a. polakker å etablere eget firma i Norge.

Eriksen kunne bekrefte feriepenge- og overtidshistorien til Håndverksekspresser. Mellom 20 og 30 polakker som arbeider i, eller har arbeidet i, Håndverksekspressen har kontaktet henne. Årsaken er at de ikke får utbetalt feriepenger og overtidbetaling slik arbeidsmiljøloven forutsetter. De polske arbeidstagerne har også fortalt Eriksen om et arbeidsmiljø preget av frykt for arbeidsgiver og at firmaet bare opererer med arbeidskontrakter på norsk, som polakkene ikke forstår.

Eriksen lar seg intervju om dette. Vi konfronterer senere firmaet, og har mange runder med både firmaets revisor og firmaets advokat om dette. Alle som representerer firmaet (inkludert revisor) hevder at firmaet utbetaler feriepenger og overtid, men de nekter å levere ut noen skriftlig dokumentasjon på dette. 24. april skriver vi en sak om dette, som følges opp av reaksjoner fra Undervisningsbygg-direktøren dagen etter.

Feriepenge-saken ble bare en parentes i Undervisningsbygg-saken, en mindre sak langt ut i rekken. ”Den første” Undervisningsbygg-saken sto på trykk 26. mars 2006. Den hadde et helt annet fokus, nemlig samrøret mellom en prosjektleder i Undervisningsbygg og innehaveren av Håndverksekspressen.

Når vi har kalt metoderapporten vår ”Den første” Undervisningsbyggsaken, er det fordi utroskaps- og korrupsjonssaken omkring tidligere eiendomssjef i Undervisningsbygg Frank Murud senere er blitt assosiert som selve skandalen i Undervisningsbygg. Vi kommer tilbake til Murud-saken.

4.”Han har en mann i kommunen”

4.1 Varselklokker.

Vi reagerte spontant på opplysningen om at ”han har en mann i kommunen” fordi vi i tidligere saker har fått en viss trening i å se varselssignaler for misligheter. Påstanden kom uoppfordret fra to uavhengige kilder.

Plutselig satt vi med to varselssignaler, nemlig 1) Firmaet lever nesten utelukkende av Undervisningsbygg og 2) ”Han har en mann i kommunen”.

Selvfølgelig var opplysningene vage, og vi greide ikke å få brakt på det rene via kildene hvem mannen i kommunen var. Det var imidlertid mer enn nok til å vekke nysgjerrigheten. En tredje indikasjon på at det var ”noe”, var at Håndverksekspressen tydeligvis kuttet svinger på andre områder.

4.2 Søkbar database

I denne, som i tidligere saker der vi jobber flere sammen over tid, etablerte vi et fellesområde på dataanlegget der begge har tilgang og kan legge inn, ta ut og endre fritt. Området er søkbart med enkelt google desktop-søk.

Dette gjør at alle som jobber med saken til enhver tid kan holde seg oppdatert, og at vi ikke mister informasjon i ”kampens hete”. Viktig er også utarbeidelsen av kort-notater (selskapsstruktur, personnettverk etc), slik at alle ikke behøver lese alt. Fellesområdet er av stor verdi når det kommer tips. Alt skrives rett inn og lagres.

4.3 ”Hjemmeleksa” i offentlige registre

Vi gjorde ”hjemmeleksa” vår med firmaet Håndverksekspressen og sfæren omkring, nemlig å hente ut all offentlig tilgjengelig bedrifts- og personinformasjon, fra nettet og offentlige registre. Vi hentet ut regnskaper alle år tilbake, rollelister på alle aktuelle aktører tilknyttet Håndverksekspressen. Vi fulgte linkene til nye personer og nye firmaer, tilknyttet vår mann – innehaveren av Håndverksekspressen.

Vi hentet også ut opplysninger fra ligningen, motorvogn- og eiendomsregister, for forsøksvis å ”scanne” hvem vi har med å gjøre. Høye inntekter? Store formuer? Fine biler og dyre hus?

Av regnskapene til Håndverksekspressen går det frem at firmaet er etablert i 2002, hadde fire ansatte og en omsetning på 7 millioner i 2003, ”mer enn 35 ansatte” og en omsetning på 18,4 millioner i 2004. 2005-regnskapet er ennå ikke kommet, men vi får etter hvert brakt på det rene at selskapet har hatt jobber for over 50 millioner for Undervisningsbygg i 2005. I mars 2006 opplyser selskapet selv å ha rundt 75 ansatte. Vi snakker altså om en eventyrlig vekst, som må ha en forklaring.

4.4. Oppdrag

Vi vet fra tidligere arbeid, at i saker der det ser ut som det kan forekomme smøring og bestikkelser i en tett kontakt mellom en offentlig innkjøper og en privat aktør, er selve gjenytelsen vanskelig å finne.

Folk skal sitte på spesielt store verdier før det er påfallende og forteller noe særlig som kan brukes. Og her gjaldt det jo, i første omgang, å finne ut hvem denne mannen i kommunen var, hvis denne påstått tette kontakten fantes.

Vi begynte jakten på hva slags relasjoner Håndverksekspressen hadde til kommunen ved å forsøke å identifisere hvilke oppdrag firmaet har hatt for Undervisningsbygg. Det første opplagte stedet å søke informasjon er firmaets egen hjemmeside. Firmaer som vil ha nye oppdrag skryter gjerne av sine prosjekter på hjemmesidene. Så også med Håndverksekspressen.

På hjemmesidene til Håndverksekspressen fant vi en rekke rehabiliterings- og utbyggingsprosjekter, samtlige på Oslo-skoler. Altså styrkes teorien om at det stort sett er Undervisningsbygg firmaet lever av.

Vi lagret hjemmesidene på fellesområdet vårt, fordi vi regnet med at referansene ville bli slettet når vi begynte å skrive om saken. Det skjedde også.

Vi identifiserte også flere oppdrag Håndverksekspressen hadde hatt for Undervisningsbygg ved å søke på nett og i avisarkivene (Atekst). Det er mange grunner til at en byggesak blir omtalt i mediene, og vi fant flere koblinger på denne måten.

Vi satt nå med en liste med 8-10 oppdrag vi visste Håndverksekspressen hadde utført for Undervisningsbygg.

4.5 Anbudsdatabasen.

Med oppdragslisten klar, gikk vi til den offentlige anbudsdatabasen www.doffin.no. Dette er en søkbar database over alle offentlige utlyste oppdrag fra stat og kommuner. Alle offentlige innkjøp over 500.000 kroner (tidligere 200.000) skal kunne identifiseres her, så sant Lov om offentlige anskaffelser er fulgt og det ikke kommer under en unntakshjemmel.

Dette har også tidligere vært et viktig arbeidsredskap for oss. Manglende utlysning betyr ikke misligheter i seg selv, men det kan være en *indikasjon* på misligheter. Det betyr i alle fall at kontraktstildelingen har skjedd i stillhet, trolig i strid med reglene og antagelig utenfor konkurranse. Og det gir oss god grunn til å stille den offentlige innkjøperen spørsmålet: Hvorfor er ikke oppdraget ute på anbud?

Vi søkte i Doffin-basen på Undervisningsbygg som oppdragsgiver, og på de skolene der Håndverksekspressen hadde hatt oppdrag. Denne gang fikk vi treff på en rekke oppdrag. Mange av oppdragene Håndverksekspressen hadde hatt for Undervisningsbygg, *var* satt ut på oppdrag. Var alt i orden? Var reglene dermed fulgt?

4.6 ”Mannen i kommunen”

Det er mange måter å manipulere anbudsrunder på. Men når det viser seg at oppdrag *er* satt ut på anbud, er det mye vanskeligere for oss som sitter på utsiden, med svært begrenset innsyn i anbudsdokumenter, å hevde at noe ikke stemmer. Blant annet fordi anbudskonkurranser alltid skal avgjøres av minst to ansatte i en offentlig etat.

Men vi lette også etter noe annet i anbudsutlysningene. Hvem var kontaktpersonen bak alle disse oppdragene?

Det viste seg å være en spesiell prosjektleder som gikk igjen på alle de Doffin-utlyste oppdragene vi nå visste at Håndverksekspressen hadde fått, med unntak av to oppdrag.

4.7. Koblingene

Vi kjente igjen den kommunale prosjektlederens navn med en gang. Prosjektlederen, som var kontaktperson for de fleste oppdragene, hadde flere tette kontaktpunkter mot innehaveren av Håndverksekspressen. Det visste vi fra ”hjemmeleksa” på nett og i offentlige registre:

- Prosjektlederen og eieren av Håndverksekspressen etablerte sammen med to andre selskapet Work About i 2000. Selskapet drev med utleie av polske sykepleiere til norske sykehus. I 2003 ble selskapet slått konkurs, på begjæring av syv ansatte som ikke hadde fått utbetalt lønn- og feriepenger. Bostyrer fant et særdeles mangelfullt regnskapsmateriale, mange brudd på regnskapsloven, og innstilte under tvil ikke på konkurskarantene.
- Samtidig med etableringen av Håndverksekspressen i 2002, etablerte de to samme mennene selskapet Løvenstad Eiendom (senere Løve Eiendom), som kjøpte to bygninger som de leide ut til polske bygningsarbeidere (ansatt i Håndverksekspressen). Den kommunale prosjektlederen gikk ut av selskapet i 2004.
- Løve Eiendom ga også lån til et annet selskap, som den kommunale prosjektlederen eide sammen med en tredje person.

Ytterligere tre forhold tydet på at vi var på sporet av et uheldig samrøre:

- Den heltidsansatte kommunale innkjøperen innenfor byggebransjen, drev selv konsulentvirksomhet og eiendomsutvikling på si, viser rolle- og firmasøk.
- Prosjektlederen var så vidt vi forsto også aktiv som innkjøper på vegne av kommunen på det tidspunktet da han fortsatt satt i formelle posisjoner i kameratens firma. (det ble senere bekreftet)
- Kilder vi var i kontakt med fortalte at den kommunale prosjektlederen selv hadde polakker, ansatt i Håndverksekspressen, boende på hybel i huset sitt.

5. Konfrontasjon

Vi hadde nå nok dokumentasjon til å skrive en sak om den tette kontakten mellom de to, og om det forhold at nettopp denne prosjektlederen var ansvarlig for en rekke av de oppdragene Håndverksekspressen hadde fått. Indikasjonene på ukultur er sterke. Men det var på dette tidspunktet en svakhet ved vår historie at vi ikke kunne påvise at oppdragene var gitt til prosjektlederens kamerat uten reell konkurranse.

Vi trengte flere detaljer. Vi ville vite hvor store oppdragene var i kroner. Det gikk ikke frem av anbudsbasen, og vi visste at anbud kan ”balle på seg”.

Vi tok kontakt med informasjonssjef Marit Thorsen i Undervisningsbygg og ba om en oversikt over alle oppdrag Undervisningsbygg hadde tildelt Håndverksekspressen, størrelsen på dem og referanser til anbudsutlysninger.

Thorsen var svært imøtekommende, og vi fikk ut en del av disse opplysningene. Men det tok tid, og vi skjønnte etter hvert at det var fordi alle forespørslene som gikk på den spesielle prosjektlederens portefølje av oppdrag, gikk til ham selv.

Blant de opplysninger vi fikk ut i disse dagene var at de 8-10 oppdragene vi hadde identifisert, dreide seg om 45 millioner kroner. I tillegg fikk vi dokumentert at en rekke mindre oppdrag, i utgangspunktet under anbudsgrensen, var satt ut som ”hasteoppdrag” fra den aktuelle prosjektlederen til Håndverksekspressen.

Lov om offentlige anskaffelser har en ”hasteparagraf”, som gjør at man i spesielle tilfeller kan slippe offentlig utlysning. Denne misbrukes ofte for å slippe utlysning.

Etter noen dager med innsynskrav og brokker av opplysninger tilbake, fant vi tiden inne til å konfrontere Undervisningsbygg. Vi valgte da å be om et møte med administrerende direktør Erik Krogseth. Vi fortalte åpent om det vi hadde funnet, og overleverte kopier av dokumenter som viste rollene og koblingene.

I dagene før hadde vi konfrontert ledelsen i Håndverksekspressen. Innehaveren svarte på telefonen, men møtte ikke til et avtalt møte i selskapets lokaler.

Krogseth reagerte kontant på opplysningene vi la frem. De var helt ukjente for ham. Men han bekrefter at koblingen mellom Håndverksekspressen og den aktuelle prosjektlederen har vært så vidt hyppig at han har lagt merke til det, blant mange hundre oppdrag hvert eneste år.

Undervisningsbygg hadde imidlertid ikke gjort noe for å sjekke dette videre.

Krogseth sa i møtet med oss at han umiddelbart måtte informere sin styreleder Signe Horn og byråd for byutvikling Grete Horntvedt, som er ansvarlig for Undervisningsbygg, om saken. Han tok også kontakt med Kommunerevisjonen og Kommuneadvokaten samme ettermiddag.

Vi var forberedt på dette, og satte derfor den første saken på trykk allerede dagen etter møtet med Krogseth, 26. mars 2006.

Vi gjorde store bestrebelser på å få kommentarer fra prosjektlederen før vi satte den første saken på trykk, men han besvarte ikke våre henvendelser.

6. Saken vokser.

6.1. Konsekvenser.

Samme dag som første sak sto på trykk møttes representanter for Kommunerevisjonen, Kommuneadvokaten og internrevisjonen i Oslo kommune til et møte i Undervisningsbygg. Det ble iverksatt granskning i regi av Kommunerevisjonen, som følge av det som hadde kommet frem i Aftenposten.

Undervisningsbygg suspenderte etter få dager prosjektlederen (omtalt 29.03.). Det igangsettes en intern gjennomgang av rutiner i Undervisningsbygg og i mai politianmeldes saken (omtalt 15.06.). Politiet innleder etterforskning, prosjektlederen siktes for korrupsjon og blir sittende nesten fire uker i varetekt. Også Håndverksekspressens innehaver og en privat byggeleder siktes for korrupsjon, også de varetekstfengsles en periode.

18. august kommer Kommunerevisjonens rapport (omtalt 19.08). Den er knusende (se omtale nedenfor). Med denne rapporten vokser saken også i antall millioner. Prosjektlederen har satt ut oppdrag for oppunder 90 millioner til kameraten. Undervisningsbygg-sjefen sitter utrygt.

2. september omtaler vi avskjedigelsen av prosjektlederen.

6.2 Murud-saken

6. september sprekker Frank Murud-saken. Den tidligere eiendomssjefen i Undervisningsbygg siktes for økonomisk utroskap og korrupsjon, knyttet til en tapping av Undervisningsbygg for 89 millioner kroner. Det er politiet selv som har kommet over saken via en hvitvaskingsmelding. Aftenposten skriver selvfølgelig også om denne saken, men vi kommer ikke inn på den her fordi det har ikke med vår historie å gjøre. Murud-saken får imidlertid konsekvenser for "vår" sak på den måten at den sluker de fleste ressurser ved finans- og miljøseksjonen i Oslo politidistrikt. Derfor har det vært stillstand i etterforskningen av den kommunale prosjektlederen, siden Murud-saken kom på banen.

6.3. Smuglerdommen

Murud-saken fører til betydelig omtale også om vår avsløring i andre medier. Etter at et hodejegerfirma, som har rekruttert både Murud og prosjektlederen til Undervisningsbygg, går ut i VG og sier at de i alle fall ikke har "noe rulleblad", trykker vi en sak vi har sittet på lenge:

Prosjektlederen har en dom for spritsmugling. Mannen som ble headhunted til Undervisningsbygg, til en jobb med store økonomiske fullmakter, hadde vært spritkonge Erik Fallos høyre hånd og sjef for et lager med smuglersprit i Brobekkveien. Vi kom over saken etter tips fra en leser, og fikk innvilget innsyn i dommen i politiets arkiver. Dommen er rundt 20 år gammel, og vi hadde sittet på saken i syv måneder før vi trykket den. Men vi fant dommen relevant da hodejegerfirmaet kom på banen.

7. Granskinger

7.1 Kommunerevisjonens rapport.

Rapporten bekreftet det vi hadde skrevet så langt. Revisorene fant dessuten flere firmaer hvor prosjektlederen (anonymisert som NN) var inne. Han hadde også indirekte eierskap i et selskap som driver med kjøkkeninnredning. Dette selskapet solgte en del utstyr til Undervisningsbygg, via Håndverksekspressen.

Revisjonen slo også fast at 84 prosent av Håndverksekspressens omsetning i Undervisningsbygg ble gitt dem av NN. Fra 2003 til mars 2006 fakturerte Håndverksekspressen 89,3 millioner kroner fra Undervisningsbygg. Av dette forelå det kontrakter for bare 48,1 millioner.

Kommunerevisjonen fant videre at prosjektlederen styrte påfallende mange saker til ett spesielt byggelederfirma (anonymisert som FH). Denne byggelederen ble senere anmeldt, og er den tredje personen som er siktet i saken.

I gjennomgangen av NNs prosjekter med Håndverksekspressen viser det seg at andelen av tilleggsarbeider er veldig høy. Tilleggsarbeider har den "fordelen" at de ikke sendes ut på anbud, i og med at håndverkerne allerede er inne. Vanligvis ligger tilleggsarbeidene på 19-30 prosent av kontraktsummen. I NNs prosjekter med Håndverksekspressen var det 113 prosent.

7.2 Ernst & Youngs gransking

Undervisningsbygg engasjerte også Ernst & Young og Advokatfirma Deloitte for å granske sider av virksomheten. Målet var å kartlegge innkjøpsprosessene og hvordan NN kunne drive på såpass lenge uten at det ble fanget opp. Rapportene gir også en oversikt over kostnadene

NN påførte foretaket, ved at prosjektene ble holdt utenfor åpne anbud. Disse rapportene ble offentliggjort i september, etter at Murud-saken sprakk. Dermed fikk de relativt liten oppmerksomhet. Dels bekreftet de våre saker fra våren 2006, dels ga de nye opplysninger.

Ernst & Youngs rapport heter ”**Intern kontroll i byggeoppdrag**”. Den tar for seg fem konkrete prosjekter hvor NN engasjerte Håndverksekspressen. Man fant at NN gjentatte ganger gikk ut over fullmaktene sine ved tilleggsjobber. Konklusjonen er at foretaket hadde tilfredsstillende rutiner for internkontroll. Men disse ble ikke fulgt opp i praksis, derfor kunne NN misbruke systemet.

7.3. Deloitte gransking

Advokatfirma Deloitte laget ”**Gjennomgang av kontroll og anskaffelsesprosess**”.

Konklusjonen er den samme, rutinene var gode nok på papiret, men NN kunne spekulere i manglende oppfølging. Granskerne fant en kvalitetsrevisjon fra 2005 av tre prosjekter hvor NN var inne som prosjektleder. Denne rapporten viste betydelige avvik, blant annet manglende fakturaer, men det ble ikke fulgt opp. I rapporten heter det at det var kjent internt at NN ikke alltid var nøye med formalitetene. Deloitte konkluderte med at det var en viss aksept for slikt i Undervisningsbygg. (Aftenposten 13.9.06)

Rapportene ga grunnlag for mye nytt stoff. Blant annet kunne vi skrive ”Korrupsjonens pris” (Aftenposten 20.9.06) hvor vi stilte sammen opplysningene for å vise hvor mye dyrere arbeidene ved enkelte av Oslo-skolene ble ved at de var holdt utenfor åpne anbud. Noen av prosjektene kunne trolig vært utført for halve prisen.

Undervisningsbygg har fortsatt gående en større gransking i regi av Kommunerevisjonen, der innkjøp og innkjøpsrutiner gjennomgått i detalj.

8. Ledelsen går av

5. september går Erik Krogseth av som administrerende direktør i Undervisningsbygg. Dette skjer samtidig med at arrestasjonen av Frank Murud blir offentliggjort på en pressekonferanse i Oslo kommune. Styreleder Signe Horn sier han går av både som en følge av Aftenpostens avsløringer omkring prosjektlederen og som følge av skandalen rundt Murud-saken. (omtalt 6.september)

27. september går Signe Horn av som styreleder i Undervisningsbygg og Grete Horntvedt går av som byråd for byutvikling, etter samråd med byrådsleder Erling Lae. De to gikk av med samme begrunnelser som Krogseth, for å ”ta ansvaret” og ”gjenopprette tillit”.

9. Oppsummering – konsekvenser

- * Det som etter alt å dømme er en stygg korrupsjonssak er avslørt, og er nå under politietterforskning.
- * Flere granskinger viser elendige innkjøpsrutiner og sviktende kontroll i Undervisningsbygg.
- * Saken har bidratt til at flere ansvarlige ledere har gått av.
- * Saken har bidratt til en opprydning i innkjøps- og kontrollrutiner i Oslo kommune.

10. Tidsbruk

Vi jobbet av og på med saken ved siden av andre jobber til å begynne med. 14 dagers tid før første publisering 26. mars jobbet vi nesten utelukkende med denne saken. I april brukte vi anslagsvis halvparten av vår arbeidstid på saken. Senere har vi bare jobbet sporadisk med den. Vi har parallelt blant annet dekket Murud-saken.